

med beregningsmetode i husdyrbekendtgørelsen.

Endelig foreslås det, at fødevareministeren efter førstebehandlingen stiller et ændringsforslag om at etablere en mulighed for administrativ fastlæggelse af indberetningsfristen for gødningsregnskabet. Herved opnås en administrativ lettelse.

For så vidt angår de miljømæssige konsekvenser, kan anvendelsesmulighederne for askefraktionen vise sig at være begrænsede. Men der er, som det fremgår af rapporten fra den tekniske arbejdsgruppe om generel afbrænding af husdyrgødning, som blev oversendt til udvalget den 10. februar dette år, generelt positive miljømæssige konsekvenser ved afbrænding af husdyrgødning.

Jo, alle burde være glade, men nej. Oppositionen, S, RV og SF, er imod. SF har stillet nogle ændringsforslag, som jeg ikke synes er berettiget i denne sammenhæng, fordi man blander æbler og pærer. Man kan ikke lade være med at sige, at både S, RV og SF nærer en stærk mistro til landets husdyrproducenter. Det har gennemsyret SF's ændringsforslag og de bemærkninger, som partiet har givet i betænkningen til lovforslaget.

Man mener, at lovforslaget uden videre fører til uhæmmet husdyrproduktion, hvis blot gødningen bliver brændt af. Til det kan jeg sige, at den holdning blot viser, at regeringen er på rette spor med det lovforslag, ligesom vi er det med en række andre tiltag med henblik på at forenkle de mange regler, der til hverdag regulerer landbrugsproduktionen.

De barrierer, som rapporten om afbrænding af fiberfraktion afdækker for specielt fornuftig og miljøvenlig udnyttelse af gødningens energipotentialer, er nemlig et overbevisende eksempel på, hvor vigtigt det er at være opmærksom på indsatsen for at fremme anvendelsen af ny teknologi, som vi støder på. Det, vi gør i dag, behøver jo ikke være det rigtige om nogle år.

Lovforslaget har til formål at sikre miljøet mod overgødskning. Det er heller ikke med det her lovforslag, at vi skal have noget med husdyrproduktionens størrelse at gøre. Gødningsloven sikrer dette.

Landbrugsloven er rettet mod strukturen i ejerformerne. Den ændring, som også er til behandling i tinget for tiden, bidrager til en bedre overensstemmelse mellem Miljøministeriets og Fødevareministeriets regelsæt på området.

Jeg synes, at de partier, der kommer her – S, RV og SF – blander æbler og pærer. Undertegne-

de vil påstå, at med ovennævnte mener jeg at have sagt, at de i stedet for at være lidt sure, måske lidt tvære, burde være glade alle sammen.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Jens Kirk siger, at det burde være en glædedag. Det er jeg sådan set helt enig i. Det burde det være, fordi der burde være nogle muligheder for, at vi kunne tage et kæmpe skridt fremad på det miljømæssige område, hvis bare regeringen ville handle ansvarligt med det her lovforslag. Men det, der er lagt op til her, er jo, at der er åbnet en ladeport for, at der bare kan produceres flere husdyr, hvis den siddende minister ønsker det.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Jens Kirk: Når hr. Jens Kirk henviser til det udvalg om afbrænding af husdyrgødning, som regeringen har nedsat, er det jo netop ikke sådan, at lovforslaget her følger udvalgets anbefalinger. Tværtimod har udvalget gået ud fra, at det, der blev fordelen ved afbrændingen, skulle komme miljøet til gode. Men det er jo, som om Venstre nu glider af på det.

Kl. 14.15

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil spørge hr. Kristen Touborg: Hvorfor denne mistro? Her har man en mulighed for at hjælpe ny teknik frem, hvis der ligesom er mangel på jord. Har hr. Touborg den opfattelse, at husdyrproduktionen ligefrem stiger i øjeblikket? Det er jo en kendsgerning, at i de sidste 2 år er antallet af husdyr i Danmark faldet, og der er ikke noget, det tyder på det modsatte.

Det er en dyr teknik, og hvis den skal i anvendelse, så skal der vel være både noget til den, der ligesom skal sætte det i værk, og også til miljøet, og det er der i dette forslag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

I stedet for at svare på mit spørgsmål stiller hr. Jens Kirk jo et nyt, hvor han spørger: Hvorfor den mistro? Ja, men så må jeg jo vel svare på hr. Jens Kirks spørgsmål.

Mistro vil jeg ikke kalde det, men jeg synes, det er godt at have sikkerhed for, at sådan et lovforslag altså ikke bare udmøntes i, at vi får endnu flere svin i de områder, hvor vi i forvejen har rigeligt med svin.